UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

17 päivänä maaliskuuta 2011 *

Asiassa C-221/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Malta) on esittänyt 4.6.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 17.6.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

AJD Tuna Ltd

vastaan

Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd ja

Avukat Generali,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit A. Arabadjiev, A. Rosas, A. Ó Caoimh ja P. Lindh (esittelevä tuomari),

* Oikeudenkäyntikieli: malta.

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 20.5.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– AJD Tuna Ltd, edustajinaan avukat J. Refalo ja avukat R. Mastroianni,

– Maltan hallitus, asiamiehenään S. Camilleri, avustajanaan avukat A. Buhagiar,

– Kreikan hallitus, asiamiehinään I. Chalkias ja S. Papaïoannou,

– Italian hallitus, asiamiehenään G. Palmieri, avustajanaan avvocato dello Stato F. Arena,

– Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään M. Sims, G. Kimberley, A. Westerhof Löfflerova ja M. Sammut,

– Euroopan komissio, asiamiehinään K. Banks, E. Depasquale ja D. Nardi,

kuultuaan julkisasiamiehen 7.9.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tonnikalaa Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä kalastavia kurenuotta-aluksia koskevista kiireellisistä toimenpiteistä 12.6.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 530/2008 (EUVL L 155, s. 9; jäljempänä asetus N:o 530/2008) pätevyyttä ja tulkintaa sekä elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 (EYVL L 358, s. 59; jäljempänä perusasetus) 7 artiklan 2 kohdan pätevyyttä.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on AJD Tuna Ltd (jäljempänä AJD Tuna) ja vastaajana Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd (maanviljelyksestä ja kalastuksesta vastaava johtaja) sekä Avukat Generali ja joka koskee päätöstä, jolla kyseinen johtaja on kieltänyt AJD Tunaa ostamasta tai tuomasta tonnikalaa Maltalle kasvatus- tai lihotustoimintaa varten ja jolla oli tarkoitus panna asetus N:o 530/2008 täytäntöön.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Perusasetus

3 Perusasetuksessa säädetään yhteisestä kalastuspolitiikasta elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseksi, hallinnoimiseksi ja hyödyntämiseksi.

4 Kyseisen asetuksen 2 artiklassa, jonka otsikkona on ”Tavoitteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Yhteisellä kalastuspolitiikalla varmistetaan sellaisen elollisten vesiluonnonvarojen hyödyntäminen, joka luo talouden, ympäristön ja sosiaalisten tekijöiden osalta kestävät olosuhteet.

Tässä tarkoituksessa yhteisö noudattaa ennalta varautumisen periaatetta toteuttamalla toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu suojelemaan ja säilyttämään elollisia vesiluonnonvaroja, mahdollistamaan niiden kestävä hyödyntäminen ja saattamaan kalastustoimien vaikutukset meriekosysteemeihin mahdollisimman vähäisiksi. Sen tavoitteena on ottaa kalastuksenhoidossa asteittain käyttöön ekosysteemiin perustuva lähestymistapa. Sen tavoitteena on edistää taloudellisesti kannattavalla ja kilpailukykyisellä kalastus- ja vesiviljelyalalla harjoitettavaa tehokasta kalastustoimintaa tarjoamalla kohtuullinen elintaso niille, jotka ovat riippuvaisia kalastustoiminnasta, ja ottamalla huomioon kuluttajien edut.

2. Yhteisessä kalastuspolitiikassa sovelletaan seuraavia hyvän hallintotavan periaatteita:

a) vastuiden selkeä määrittely sekä yhteisön että kansallisella ja paikallisella tasolla;

b) moitteettomille tieteellisille lausunnoille perustuva päätöksentekomenettely, joka tuottaa oikea-aikaisia tuloksia;

c) alan toimijoiden laaja osallistuminen kaikkiin harjoitettavan politiikan vaiheisiin sen laatimisesta täytäntöönpanoon;

d) yhdenmukaisuus yhteisön muiden politiikkojen, erityisesti ympäristö-, sosiaali-, alue-, kehitysyhteistyö-, terveys- ja kuluttajansuojapolitiikan kanssa."

5 Mainitun asetuksen 5 artiklassa, jonka otsikkona on "Elvytyssuunnitelmat", säädetään seuraavaa:

"1. Neuvosto hyväksyy elvytyssuunnitelmat ensisijaisesti sellaisten kantojen kestävälle hyödyntämiselle, jotka ovat turvallisten biologisten rajojen alapuolella.

2. Elvytyssuunnitelmien tarkoituksena on varmistaa kantojen elpyminen turvallisiin biologisiin rajoihin.

– –"

6 Saman asetuksen 7 artikla, jonka otsikkona on ”Komission toteuttamat kiireelliset toimenpiteet”, kuuluu seuraavasti:

”1. Jos on olemassa näyttöä siitä, että kalastuksesta aiheutuu välittömiä toimia vaativa vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meren ekosysteemille, komissio voi joko jonkin jäsenvaltion perustellusta pyynnöstä tai omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä, jotka kestävät enintään kuusi kuukautta. Komissio voi tehdä uuden päätöksen näiden kiireellisten toimenpiteiden jatkamisesta enintään kuudella kuukaudella.

2. Jäsenvaltion on toimitettava pyyntönsä samanaikaisesti komissiolle, muille jäsenvaltioille ja asianomaisille alueellisille neuvoa-antaville toimikunnille. Nämä voivat toimittaa kirjalliset huomautuksensa komissiolle viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.

– –

3. Kiireellisiä toimenpiteitä sovelletaan välittömästi. Niistä ilmoitetaan asianomaisille jäsenvaltioille ja ne julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

– –”

7 Perusasetuksen 20 artiklassa, jonka otsikkona on ”Kalastusmahdollisuuksien jakaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Neuvosto päättää määräenemmistöllä komission ehdotuksesta saaliita ja/tai pyyntiponnistuksia koskevista rajoista ja kalastusmahdollisuuksien jakamisesta jäsenvaltioiden kesken sekä ehdoista, jotka liittyvät kyseisiin rajoihin. Kalastusmahdollisuudet

jaetaan jäsenvaltioiden kesken siten, että kullekin jäsenvaltiolle taataan sen kalastustoimien suhteellinen vakaus kunkin kalakannan tai kalastustoiminnan osalta.

2. Kun yhteisö vahvistaa uusia kalastusmahdollisuuksia, neuvosto päättää näiden mahdollisuuksien jakamisesta ottaen huomioon kunkin jäsenvaltion edut.

3. Kunkin jäsenvaltion on päätettävä sille myönnettyjen kalastusmahdollisuuksien jakamista koskevasta menetelmästä sen lipun alla purjehtivien alusten osalta yhteisön lainsäädännön mukaisesti. Sen on ilmoitettava jakomenetelmä komissiolle.

4. Neuvosto vahvistaa kolmansien maiden käytettävissä olevat kalastusmahdollisuudet ja jakaa ne kullekin kolmannelle maalle.

5. Jäsenvaltiot voivat vaihtaa keskenään kaikki niille myönnetyt kalastusmahdollisuudet tai osan niistä ilmoitettuaan asiasta komissiolle."

8 Tämän asetuksen 26 artiklassa, jonka otsikkona on "Komission tehtävät", säädetään seuraavaa:

"– –

2. Jos on näyttöä siitä, että yhteistä kalastuspolitiikkaa sovellettaessa ei ole noudatettu säilyttämistä, valvontaa, tarkastuksia tai täytäntöönpanoa koskevia sääntöjä, ja mikäli tämä saattaa johtaa vakavaan uhkaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai yhteisön valvonta- ja täytäntöönpanojärjestelmän tehokkaalle toiminnalle niin, että tarvitaan kiireellisiä toimia, komissio ilmoittaa asiasta kirjallisesti kyseiselle jäsenvaltiolle ja asettaa vähintään 15 työpäivän pituisen määräajan, jonka kuluessa jäsenvaltio voi osoittaa noudattavansa sääntöjä ja tehdä omat huomautuksensa. Komissio ottaa huomioon jäsenvaltioiden huomautukset kaikissa toimissa, joita se mahdollisesti toteuttaa 3 kohdan nojalla.

3. Jos on näyttöä siitä, että tietyillä maantieteellisillä alueilla toteutetut kalastustoimet voivat johtaa vakavaan uhkaan elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle, komissio voi toteuttaa ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä.

Näiden toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle mahdollisesti aiheutuvaan vakavaan uhkaan nähden.

Toimenpiteet saavat kestää korkeintaan kolme viikkoa. Niiden voimassaoloa voidaan 30 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehtävällä päätöksellä pidentää enintään kuuteen kuukauteen, sikäli kuin tämä on tarpeen elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle.

Toimenpiteet on peruutettava välittömästi, kun komissio toteaa, että kyseistä vaaraa ei enää ole.

4. Jos jonkin jäsenvaltion kiintiö, osuus tai käytössä oleva osa on katsottava kokonaan käytetyksi, komissio voi saatavilla olevien tietojen pohjalta välittömästi lopettaa kalastustoiminnan.

_ _”

Tonnikalan kalastusta koskeva erityissääntely

Kansainvälinen sääntely

9 Atlantin tonnikalojen suojelusta Rio de Janeirossa (Brasilia) 14.5.1966 allekirjoitetun ja 21.3.1969 voimaan tulleen kansainvälisen yleissopimuksen (jäljempänä yleissopimus) pääasiallisena tarkoituksena on Atlantin valtameren ja lähimerien tonnikalavarojen parhaan mahdollisen säilyttämisen ja hallinnoinnin varmistaminen. Tämä tavoite on saavutettava sopimuspuolten läheisellä yhteistyöllä näiden tonnikalapopulaatioiden ylläpitämiseksi tasolla, joka mahdollistaa mahdollisimman suuren vakaan tuoton elintarvike- ja muuhun käyttöön.

10 Tätä varten sopimuspuolet sopivat, että ne perustavat Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission (ICCAT), jonka tehtävänä on toteuttaa tämän yleissopimuksen tavoitteet.

11 9.6.1986 tehdyllä neuvoston päätöksellä 86/238/ETY (EYVL L 162, s. 33) hyväksyttiin Euroopan unionin liittyminen yleissopimukseen, sellaisena kuin se on muutettuna yleissopimuksen sopimuspuolina olevien valtioiden täysivaltaisten edustajien konferenssin päätösasiakirjaan liitetyllä Pariisissa 10.7.1984 allekirjoitetulla pöytäkirjalla; liittyminen tuli voimaan 14.11.1997. Yleissopimuksen 14 artiklan 6 kohdan mukaan, sellaisena kuin se on mainitun pöytäkirjan mukaisessa versiossaan, unionille siirretään tästä päivästä lähtien niiden jäsenvaltioiden oikeudet ja velvoitteet, jotka olivat jo tämän sopimuksen sopimuspuolia. Näin ollen se on tullut niiden tilalle ICCAT:ssä.

12 ICCAT hyväksyi marraskuussa 2006 pidetyssä vuosikokouksessaan suosituksen 06-05, joka koski 15 vuoden elvytyssuunnitelman laatimista Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalalle (*thunnus thynnus*).

13 Tässä suunnitelmassa määrättiin kalakannan elvyttämiseksi suurimman sallitun saaliin (TAC) kokonaistason asteittaisesta vähentämisestä vuodesta 2007 vuoteen 2010, kalastusrajoituksista tietyillä vyöhykkeillä ja tiettyinä aikoina, tonnikalan uudesta vähimmäiskoosta, urheilu- ja vapaa-ajan kalastusta koskevista toimenpiteistä, valvontatoimenpiteistä ja ICCAT:n mainitun suunnitelman tehokkuuden varmistamiseksi hyväksymän yhteisen kansainvälisen tarkastusohjelman täytäntöönpanosta.

Unionin säännöstö

14 Neuvosto antoi 17.12.2007 perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti tonnikalan monivuotisesta elvytyssuunnitelmasta Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja asetuksen (EY) N:o 520/2007 muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 1559/2007 (EUVL L 340, s. 8).

15 Asetuksen N:o 1559/2007 1 artiklan mukaan asetuksen tavoitteena on määritellä Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalan elvytyssuunnitelman soveltamista koskevat yleiset säännöt.

16 Tämän asetuksen kolmas ja viides perustelukappale kuuluvat seuraavasti:

”(3) [Tonnikala]kannan elvyttämiseksi ICCAT:n elvytyssuunnitelmassa on määräykset suurimman sallitun saaliin (TAC) tason asteittaisesta alentamisesta vuodesta 2007 vuoteen 2010, kalastuksen rajoittamisesta tietyillä alueilla ja tiettyinä aikoina – –

– –

(5) Sen vuoksi on tarpeen panna ICCAT:n elvytyssuunnitelma täytäntöön pysyvästi [perus]asetuksen 5 artiklassa säädetystä elvytyssuunnitelmasta annettavalla asetuksella – –”

17 Asetuksen N:o 1559/2007 3 artiklan nojalla ICCAT:n vahvistamat Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalakantaa koskevat TAC:t ovat seuraavat: 28 500 tonnia vuonna 2008, 27 500 tonnia vuonna 2009 ja 25 500 tonnia vuonna 2010.

18 Tämän asetuksen 4 artiklassa täsmennetään seuraavaa:

”1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että sen alusten ja niiden tonnikalarysien pyyntiponnistus on oikeassa suhteessa kyseisen jäsenvaltion Itä-Atlantilla ja Välimerellä käytettävissä oleviin tonnikalan kalastusmahdollisuuksiin.

2. Kunkin jäsenvaltion on laadittava tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä kalastavia aluksia ja niiden tonnikalarysiä koskeva vuosittainen kalastussuunnitelma. – –

3. Vuosittaiseen kalastussuunnitelmaan sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) kalastussuunnitelmassa on ilmoitettava muun muassa 12 artiklassa tarkoitettuun luetteloon merkityt yli 24 metrin pituiset alukset ja näille aluksille myönnetyt aluskohtaiset kiintiöt;

b) korkeintaan 24 metrin pituisten alusten ja tonnikalarysien osalta kalastussuunnitelmassa on ilmoitettava ainakin tuottajaorganisaatioille tai vastaavanlaisilla pyydyksillä pyytävien kalastusalusten ryhmille myönnetty kiintiö.

– –”

19 Mainitun asetuksen 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, että tonnikalan nuottakalastus on kiellettyä Itä-Atlantilla ja Välimerellä 1.7.–31.12.

20 Tämän saman asetuksen 12 artiklan 1 kohdan mukaan ”jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle sähköisessä muodossa viimeistään 31 päivänä tammikuuta 2008 luettelo kaikista lippunsa alla purjehtivista kalastusaluksista, jotka saavat niille myönnetyn erityiskalastusluvan nojalla kalastaa aktiivisesti tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä”.

21 Neuvosto antoi perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti 21.12.2006 yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2007 asetuksen (EY) N:o 41/2007 (EUVL 2007, L 15, s. 1) sekä 16.1.2008 yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2008 asetuksen (EY) N:o 40/2008 (EUVL L 19, s. 1).

22 Näillä asetuksilla neuvosto vahvisti kutakin kalastusta koskevat TAC:t ja jakoi kalastusmahdollisuudet jäsenvaltioiden kesken kiintiöillä.

23 Näiden asetusten liitteestä I D ilmenee, että Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalan osalta TAC:t on hyväksytty ICCAT:n puitteissa. Tämän vyöhykkeen ja tämän kalalajin TAC vahvistettiin 29 500 tonniksi vuodelle 2007 ja 28 500 tonniksi vuodelle 2008. Tästä määrästä osoitettiin 9 397,70 tonnia vuonna 2007 ja 16 210,75 tonnia vuonna 2008 yhteisölle, ja ne jaettiin lähes kokonaisuudessaan Maltan tasavallan, Helleenien tasavallan, Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Italian tasavallan, Kyproksen tasavallan ja Portugalin tasavallan kesken, jolloin muille jäsenvaltioille jäi yhdessä vain 30 tonnin kiintiö vuonna 2007 ja 60 tonnin kiintiö vuonna 2008.

24 Asetuksella N:o 40/2008 säädettyä jakoa jäsenvaltioiden välillä muutettiin myöhemmin eräiden vuoden 2008 tonnikalakiintiöiden mukauttamisesta yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 21 artiklan 4 kohdan nojalla 22.5.2008 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 446/2008 (EUVL L 134, s. 11).

Asetus N:o 530/2008

25 Komissio antoi asetuksen N:o 530/2008 perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla.

26 Asetuksen N:o 530/2008 1–4, 6–8 ja 10 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(1) –– asetuksessa –– N:o 40/2008 vahvistetaan se tonnikalan määrä, jonka yhteisön kalastusalukset voivat kalastaa vuonna 2008 Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä.

(2) –– asetuksella –– N:o 446/2008 muutetaan sitä tonnikalan määrää, jonka yhteisön alukset voivat kalastaa vuonna 2008 Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä.

(3) –– asetuksessa –– N:o 1559/2007 vaaditaan, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle yli 24 metrin pituisille aluksilleen myönnetyt aluskohtaiset kiintiöt.

(4) Yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena on kalastusalan pitkän aikavälin kannattavuus varmistamalla elävien vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntäminen ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti.

– –

(6) Komission käytettävissä olevat tiedot, jotka komission tarkastajat vahvistivat asianomaisiin jäsenvaltioihin tekemiensä tarkastuskäyntien aikana, osoittavat, että Kreikan, Ranskan, Italian, Kyproksen ja Maltan lipun alla purjehtiville tai näissä maissa rekisteröidyille kurenuotta-aluksille myönnetyt tonnikalan kalastusmahdollisuudet Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä katsotaan kokonaan käytetyiksi 16 päivänä kesäkuuta 2008, ja että saman kannan kalastusmahdollisuudet, jotka on myönnetty Espanjan lipun alla purjehtiville tai Espanjassa rekisteröidyille kurenuotta-aluksille, katsotaan kokonaan käytetyiksi 23 päivänä kesäkuuta 2008.

(7) [ICCAT:n] tiedekomitea on arvioinut, että laivastojen liikakapasiteetti on tärkein tekijä, joka saattaa johtaa Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalakannan romahtamiseen. Laivastojen liikakapasiteettiin liittyy suuri riski sallitun tason ylittävästä kalastuksesta. Yhden kurenuotta-aluksen päivittäinen pyyntikapasiteetti on lisäksi niin suuri, että sallittu saalistaso voidaan saavuttaa tai ylittää hyvin nopeasti. Kyseisen laivaston harjoittama liikakalastus uhkaisi näin ollen vakavasti tonnikalakannan säilyttämistä.

(8) Komissio on seurannut tarkoin asiaa koskevien yhteisön sääntöjen kaikkien vaatimusten noudattamista jäsenvaltioissa tonnikalan pyyntikaudella vuonna 2008. Sen käytettävissä olevat tiedot samoin kuin komission tarkastajien saamat

tiedot osoittavat, että kyseiset jäsenvaltiot eivät ole täysin noudattaneet asetuksessa – – N:o 1559/2007 vahvistettuja vaatimuksia.

– –

(10) Jotta lisättäisiin näiden toimenpiteiden tehokkuutta tonnikalakannan säilyttämiselle aiheutuvan vakavan uhan ehkäisemisessä, yhteisön toimijoita olisi myös kiellettävä hyväksymästä kurenuotta-alusten Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä pyytämien tonnikalasaaliiden purkamista, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemista ja jälleenlaivaamista.”

27 Tämän asetuksen 1–3 artiklassa säädetään seuraavaa:

” *1 artikla*

Kielletään Kreikan, Ranskan, Italian, Kyproksen ja Maltan lipun alla purjehtivilta tai näissä maissa rekisteröidyiltä kurenuotta-aluksilta tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 16 päivästä kesäkuuta 2008.

Kielletään kyseisiltä aluksilta myös pyydetyn kannan aluksella pitäminen, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi paneminen, jälleenlaivaaminen, siirtäminen tai purkaminen mainitusta päivästä alkaen.

2 artikla

Kielletään Espanjan lipun alla purjehtivilta tai Espanjassa rekisteröidyiltä kurenuotta-aluksilta tonnikalan kalastus Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 23 päivästä kesäkuuta 2008.

Kielletään kyseisiltä aluksilta myös pyydetyn kannan aluksella pitäminen, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi paneminen, jälleenlaivaaminen, siirtäminen tai purkaminen mainitusta päivästä alkaen.

3 artikla

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, yhteisön toimijat eivät 16 päivästä kesäkuuta 2008 saa hyväksyä kurenuotta-alusten Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä pyytämien tonnikalasaaliiden purkamista, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemista tai jälleenlaivaamista yhteisön vesillä tai satamissa.

2. Sallitaan Espanjan lipun alla purjehtivien tai Espanjassa rekisteröityjen kurenuotta-alusten Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä pyytämien tonnikalasaaliiden purkaminen, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi paneminen ja jälleenlaivaus yhteisön vesillä tai satamissa 23 päivään kesäkuuta 2008.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

28 Maltalle sijoittautuneen yhtiön AJD Tunan pääasiallisena toimintana on Välimerellä elävinä kalastettujen tonnikalojen kasvatus ja lihottaminen niiden jälleenmyymiseksi kauppiaille. Sillä on kaksi kalankasvatuslaitosta. Niistä toisen enimmäislihotuskapasiteetti on 2 500 tonnia ja toisen 800 tonnia.

29 Asetuksen N:o 530/2008 antamisen johdosta Direttur tal-Agrikoltura u s-Sajd kielsi AJD Tunaa ostamasta ja tuomasta tonnikalaa Maltalle näitä toimintoja varten.

30 Koska AJD Tuna katsoi, että sen oli mahdotonta hankkia tonnikalamäärät, joihin sillä oli mielestään oikeus, se nosti kanteen Prim'Awla tal-Qorti Ċivilissä saadakseen korvausta vahingosta, jonka se väitti sille aiheutuneen mainitusta kiellosta, joka oli sen mielestä mielivaltainen, laiton ja kohtuuton.

31 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan AJD Tuna väittää, että ICCAT antoi sille vuonna 2008 luvan hankkia 3 200 tonnia tonnikalaa sen toimintoja varten ja että se näin ollen oli ostanut tämän määrän ranskalaisilta ja italialaisilta kalastajilta ennen kalastuskauden alkamista. Kieltoa ostaa tai tuoda Maltalle sovelletaan paitsi unionin vesiltä kalastettuihin tonnikaloihin, myös näiden vesien ulkopuolelta kalastettuihin. Näin ollen AJD Tunan on mahdotonta hankkia sitä tonnikalamäärää, joka sillä on oikeus pitää kalankasvatuslaitoksissaan.

32 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo siis, että riidan ratkaisu riippuu asetuksen N:o 530/2008 pätevyydestä.

33 Näissä olosuhteissa Prim'Awla tal-Qorti Ċivili on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko – – asetus N:o 530/2008 pätemätön sillä perusteella, että se on ristiriidassa EY 253 artiklan kanssa siltä osin kuin siinä ei esitetä riittäviä perusteluja [sen 1–3 artiklassa] säädettyjen kiireellisten toimenpiteiden toteuttamiselle ja siltä osin kuin siinä ei anneta riittävän selvää kuvaa näiden toimenpiteiden taustalla olevista päätelmistä?

2) Onko – – asetus N:o 530/2008 pätemätön sillä perusteella, että se on ristiriidassa [perusasetuksen] 7 artiklan 1 kohdan kanssa siltä osin kuin sen johdantoosan perustelukappaleissa ei osoiteta riittävällä tavalla, että [yhtäältä] kalastuksesta aiheutuu vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meren ekosysteemille ja että [toisaalta] tilanne vaatii välittömiä toimia?

3) Onko – – asetus N:o 530/2008 pätemätön siltä osin kuin toteutetuilla toimenpiteillä loukataan kantajan kaltaisten yhteisön toimijoiden perusteltua luottamusta, joka perustuu – – asetuksen N:o 446/2008 1 artiklaan ja [perusasetuksen] 2 artiklaan?

4) Onko – – asetuksen N:o 530/2008 3 artikla pätemätön sillä perusteella, että se on ristiriidassa suhteellisuusperiaatteen kanssa siltä osin kuin se merkitsee sitä, että [ensinnäkään] yksikään yhteisön toimija ei voi purkaa taikka panna altaaseen edes aikaisemmin ja täysin saman asetuksen mukaisesti pyydettyjä tonnikalasaaliita niiden lihottamista tai kasvattamista varten ja että [toiseksi] yksikään yhteisön toimija ei voi harjoittaa tätä toimintaa sellaisten kalastajien pyytämän tonnikalan osalta, joiden alukset eivät purjehdi – – asetuksen N:o 530/2008 1 artiklan luettelossa mainitun jonkin jäsenvaltion lipun

alla, vaikka tämä tonnikala olisi pyydetty [ICCAT:n vahvistamien] kiintiöiden mukaisesti?

5) Onko – – asetus N:o 530/2008 pätemätön sillä perusteella, että se on suhteellisuusperiaatteen vastainen siltä osin kuin komissio ei ole näyttänyt toteen, että toimenpide, jonka se oli aikeissa toteuttaa, edistäisi tonnikalakantojen elpymistä?

6) Onko – – asetus N:o 530/2008 pätemätön sillä perusteella, että toteutetut toimenpiteet ovat kohtuuttomia ja merkitsevät EY 12 artiklassa tarkoitettua kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää siltä osin kuin kyseisessä asetuksessa tehdään ero Espanjan lipun alla purjehtivien kurenuotta-alusten sekä Kreikan, Italian, Ranskan, Kyproksen ja Maltan lipun alla purjehtivien kurenuotta-alusten välillä ja siltä osin kuin siinä tehdään ero näiden kuuden jäsenvaltion ja muiden jäsenvaltioiden välillä?

7) Onko – – asetus N:o 530/2008 pätemätön sillä perusteella, että Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan nojalla suojeltuja oikeudenmukaisuusperiaatteita ei ole noudatettu siltä osin kuin niille, joita asia koskee, ja jäsenvaltioille ei ole annettu tilaisuutta esittää kirjallisia huomautuksiaan ennen päätöksen tekemistä?

8) Onko – – asetus N:o 530/2008 pätemätön sillä perusteella, että kontradiktorista periaatetta (audi alteram partem), joka on yhteisön oikeuden yleinen oikeusperiaate, ei ole noudatettu siltä osin kuin niille, joita asia koskee, ja jäsenvaltioille ei ole annettu tilaisuutta esittää kirjallisia huomautuksiaan ennen päätöksen tekemistä?

9) Onko [perusasetuksen] 7 artiklan 2 kohta pätemätön sillä perusteella, että kontradiktorista periaatetta (audi alteram partem), joka on yhteisön oikeuden yleinen oikeusperiaate, ja/tai Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan nojalla suojeltuja oikeusperiaatteita ei ole noudatettu, ja onko –– asetus N:o 530/2008 näin ollen pätemätön, koska se perustuu [perusasetukseen]?

10) Mikäli unionin tuomioistuin katsoo, että –– asetus N:o 530/2008 on pätevä, pitäisikö tätä asetusta tulkita siten, että siinä tarkoitetaan, että kyseisen asetuksen 3 artiklan nojalla toteutetut toimenpiteet merkitsevät myös sitä, että yhteisön toimijat eivät saa hyväksyä jonkin kolmannen maan lipun alla purjehtivien kurenuotta-alusten Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä pyytämien tonnikalasaaliiden purkamista, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemista ja jälleenlaivaamista yhteisön vesillä tai satamissa?”

Pyyntö, joka koskee asian selvittämistoimista ja/tai suullisen käsittelyn uudelleen aloittamisesta määräämistä

34 Komissio pyysi unionin tuomioistuimen kirjaamoon 19.10.2010 saapuneella kirjelmällään unionin tuomioistuinta määräämään asian selvittämistoimista ja/tai suullisen käsittelyn uudelleen aloittamisesta unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 60 ja 61 artiklan perusteella.

35 Neuvosto ilmoitti unionin tuomioistuimen kirjaamoon 27.10.2010 saapuneella kirjelmällään tukevansa komission pyyntöä.

36 Tästä on syytä palauttaa mieliin, että unionin tuomioistuin voi omasta aloitteestaan tai julkisasiamiehen ehdotuksesta taikka myös asianosaisten pyynnöstä määrätä

työjärjestyksensä 61 artiklan mukaisesti suullisen käsittelyn aloitettavaksi uudestaan, jos se katsoo, että sillä ei ole riittävästi tietoa asiasta tai että asia olisi ratkaistava sellaisen argumentin perusteella, josta asianosaisilla ei ole ollut tilaisuutta lausua (ks. mm. asia C-284/06, Burda, tuomio 26.6.2008, Kok., s. I-4571, 37 kohta ja asia C-42/07, Liga Portuguesa de Futebol Profissional ja Bwin International, tuomio 8.9.2009, Kok., s. I-7633, 31 kohta).

37 Hakemuksensa tueksi komissio esittää suullisen käsittelyn kulusta joukon väitteitä, jotka sen mukaan ovat perusteena sille, että unionin tuomioistuin määrää asian selvittämistoimista ja/tai suullisen käsittelyn uudelleen aloittamisesta, jotta asetuksen N:o 530/2008 perustana olevia tosiseikkoja selvennettäisiin.

38 Ensinnäkin on niin, että vaikka oikeudenkäyntikieli oli malta, AJD Tunan edustaja puhui italiaa, minkä unionin tuomioistuin oli hyväksynyt, ilman että neuvostolle ja komissiolle oli ilmoitettu tästä.

39 Tästä on palautettava mieliin, että työjärjestyksen 29 artiklan 2 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa täsmennetään, että pääasian asianosaisen asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä, ja kun vastapuolta ja julkisasiamiestä on kuultu, voidaan antaa lupa käyttää muuta tämän artiklan 1 kohdassa mainittua kieltä suullisessa käsittelyssä.

40 AJD Tuna pyysi unionin tuomioistuimen kirjaamoon 11.2.2010 saapuneessa kirjeessään lupaa saada käyttää suullisessa käsittelyssä joko englantia tai italiaa. Unionin tuomioistuimen toisen jaoston puheenjohtaja antoi pääasian vastapuolta ja julkisasiamiestä kuultuaan 14.4.2010 tekemällään päätöksellä AJD Tunalle luvan käyttää suullisessa käsittelyssä italiaa. Koska neuvosto ja komissio eivät ole pääasian asianosaisia, niille ei tarvinnut ilmoittaa tästä luvasta.

41 Komissio toteaa myös, että istunnossa yhtä sen asiamiehistä, E. Depasqualea, estettiin vastaamasta unionin tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin englanniksi, vaikka sen asiamiehet olivat saaneet luvan vastata tällä kielellä unionin tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin.

42 Komissio oli pyytänyt unionin tuomioistuimelta K. Banksin, E. Depasqualen ja D. Nardin allekirjoittamalla kirjeellä, joka oli saapunut unionin tuomioistuimeen 19.4.2010, että Banks ja Nardi saisivat luvan vastata unionin tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin englanniksi. Toisen jaoston puheenjohtaja oli vastannut tähän pyyntöön myöntävästi 26.4.2010.

43 Koska komission pyyntö oli esitetty vain Banksin ja Nardin osalta, lupa vastata unionin tuomioistuimelle englanniksi ei voinut koskea Depasqualea, vaikka lupa olikin laadittu yleisin ilmaisuin.

44 Kuten komissio on ilmoittanut, maltan kieli on lisäksi Depasqualen äidinkieli, joten hänellä ei ole voinut olla vaikeuksia vastata unionin tuomioistuimen kysymyksiin tällä kielellä.

45 Julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen sisällöstä esitetystä kritiikistä on palautettava mieliin, että SEUT 252 artiklan toisen kohdan mukaan julkisasiamiehen tehtävänä on täysin puolueettomana ja riippumattomana esittää julkisessa istunnossa perustellut ratkaisuehdotukset asioissa, jotka Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön mukaan vaativat hänen myötävaikutustaan. Tätä tehtävää hoitaessaan julkisasiamies voi tarvittaessa analysoida ennakkoratkaisupyyntöä asettamalla sen laajempaan asiayhteyteen kuin se, jonka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tai pääasian asianosaiset ovat nimenomaisesti määritelleet. Julkisasiamiehen ratkaisuehdotus tai perustelut, joiden päätteeksi tämä päätyy tiettyyn ratkaisuun, eivät sido unionin

tuomioistuinta (ks. asia C-229/09, Hogan Lovells International, tuomio 11.11.2010, Kok., s. I-11335, 26 kohta).

46 Unionin tuomioistuin katsoo, että sen käytettävissä ovat esillä olevassa asiassa kaikki seikat, jotka se tarvitsee vastatakseen kansallisen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin.

47 Näin ollen asian selvittämistoimista määräämistä tai suullisen käsittelyn uudelleen aloittamista koskeva pyyntö on hylättävä.

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Seitsemäs, kahdeksas ja yhdeksäs kysymys

48 Näillä kysymyksillä, joita on tarkasteltava yhdessä ja ennen muita kysymyksiä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee asetuksen N:o 530/2008 pätevyydestä ja perusasetuksen 7 artiklan pätevyydestä; asetus N:o 530/2008 on annettu viimeksi mainitun säännöksen perusteella. Tarkemmin sanoen tämä tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta lähtökohtaisesti sitä, onko perusasetuksen 7 artiklan 2 kohta pätemätön, koska siinä ei säädetä, että jäsenvaltioilla ja niillä, joita asia koskee, olisi mahdollisuus esittää komissiolle huomautuksia, kun tämä aikoo omasta aloitteestaan toteuttaa mainitun 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjä kiireellisiä toimenpiteitä; tämä merkitsisi kontradiktorisen periaatteen ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 47 artiklassa vahvistettujen periaatteiden loukkaamista.

49 Perusoikeuskirjan 41 artiklassa, jota AJD Tuna väittää rikotun, vahvistetaan erityisesti jokaisen oikeus tulla kuulluksi ennen kuin häntä vastaan ryhdytään yksittäiseen toimenpiteeseen, joka vaikuttaisi häneen epäedullisesti. Tästä johtuu, että tämä määräys ei koske yleisesti sovellettavien toimenpiteiden valmistelumenettelyä.

50 SEUT 288 artiklaan sisältyvästä määritelmästä ilmenee, että asetus pätee yleisesti, se on kaikilta osiltaan velvoittava ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

51 Asetuksen ja päätöksen välisenä erotteluperusteena on se, onko kyseessä yleisesti sovellettava toimi (ks. mm. asia C-168/93, Gibraltar ja Gibraltar Development v. neuvosto, määräys 12.7.1993, Kok., s. I-4009, 11 kohta). Toimenpide on yleisesti sovellettava, jos sitä sovelletaan objektiivisesti määritellyissä tilanteissa ja sen oikeusvaikutukset kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin (ks. mm. asia 307/81, Alusuisse Italia v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok., s. 3463, Kok. Ep. VI, s. 547, 9 kohta).

52 Perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdassa valtuutetaan komissio toteuttamaan toimenpiteitä elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiseen tai meren ekosysteemiin kohdistuvan vakavan uhan lopettamiseksi, jos tämä uhka aiheutuu kalastuksesta. Toteutetut toimenpiteet vaikuttavat siis kalastusalan talouden toimijoihin tietyllä vyöhykkeellä ja tiettyyn elolliseen lajiin. Kiireellistä toimenpidettä ei siis toteuteta talouden toimijoiden etujen perusteella vaan ainoastaan elollisten vesiluonnonvarojen ja meren ekosysteemin säilyttämiseksi. Mainitun 7 artiklan 1 kohdan perusteella annettuja asetuksia sovelletaan objektiivisesti määritettyihin tilanteisiin, ja niiden oikeusvaikutukset

kohdistuvat yleisesti ja abstraktisti määriteltyihin henkilöryhmiin tämän tuomion edellisessä kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla.

53 Näistä näkökohdista johtuu, että perusasetuksen 7 artiklan 2 kohta ei ole pätemätön, koska siinä ei säädetä, että tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä kiireellisiä toimenpiteitä toteutettaessa olisi otettava vastaan niiden toimijoiden esittämät huomautukset, joihin nämä toimenpiteet voivat vaikuttaa.

54 Perusoikeuskirjan 47 artikla, jossa määrätään, että jokaisella, jonka unionin oikeudessa taattuja oikeuksia ja vapauksia on loukattu, on oltava käytettävissään tehokkaat oikeussuojakeinot tuomioistuimessa, vahvistaa tehokasta oikeussuojaa koskevan periaatteen, joka on jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä johtuva unionin oikeuden yleinen periaate (ks. asia C-432/05, Unibet, tuomio 13.3.2007, Kok., s. I-2271, 37 kohta sekä yhdistetyt asiat C-402/05 P ja C-415/05 P, Kadi ja Al Barakaat International Foundation v. neuvosto ja komissio, tuomio 3.9.2008, Kok., s. I-6351, 335 kohta).

55 Koska ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei tiedustele unionin tuomioistuimelta, onko oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin tuomioistuimessa mahdollisesti loukattu, vaan sitä, puuttuuko niiltä, joita asia koskee, ja jäsenvaltioilta mahdollisuudet esittää kirjallisia huomautuksia ennen kuin komissio toteuttaa perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan perusteella kiireellisiä toimenpiteitä, perusoikeuskirjan 47 artiklaa ei ole sovellettava.

56 Seitsemänteen, kahdeksanteen ja yhdeksänteen kysymykseen on siis vastattava, että esitettyjen kysymysten tarkastelussa ei ole tullut esiin mitään, mikä vaikuttaisi asetuksen N:o 530/2008 pätevyyteen tai perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan pätevyyteen, kun otetaan huomioon kontradiktorinen periaate ja tehokkaan oikeussuojan periaate.

Ensimmäinen ja toinen kysymys

57 Näillä kysymyksillä, joita on tarkasteltava yhdessä, ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta lähtökohtaisesti, täyttääkö asetus N:o 530/2008 SEUT 296 artiklan 2 kohdassa määrätyn perusteluvelvollisuuden ja erityisesti vahvistetaanko näissä perusteluissa riittävästi ne edellytykset, joiden täyttyessä komissio voi toimia perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan perusteella.

58 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 296 artiklan 2 kohdassa edellytettyjen perustelujen pitää olla kyseessä olevan toimenpiteen luonteen mukaisia ja niistä pitää selkeästi ja yksiselitteisesti ilmetä toimenpiteen tehneen yhteisön toimielimen päättely siten, että niille, joita toimenpide koskee, selviävät sen syyt ja että toimivaltainen tuomioistuin voi valvoa toimenpiteen laillisuutta. Perusteluissa ei tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa sitä, täyttävätkö toimenpiteen perustelut SEUT 296 artiklan 2 kohdan vaatimukset, on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt (ks. vastaavasti mm. asia C-5/01, Belgia v. komissio, tuomio 12.12.2002, Kok., s. I-11991, 68 kohta; asia C-501/00, Espanja v. komissio, tuomio 15.7.2004, Kok., s. I-6717, 73 kohta ja asia C-479/07, Ranska v. neuvosto, tuomio 5.3.2009, 49 kohta).

59 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä käy myös ilmi, että perusteluvelvollisuuden laajuus riippuu siitä, minkälaisesta toimesta on kysymys, ja silloin kun kyseessä ovat soveltamisalaltaan yleiset toimet, riittää, kun perusteluissa osoitetaan yhtäältä kokonaistilanne, joka johti toimen antamiseen, ja toisaalta ne yleiset tavoitteet, joihin toimella pyritään. Yhteisöjen tuomioistuin on tässä yhteydessä erityisesti todennut, että olisi kohtuutonta vaatia, että erilaiset tekniset valinnat perustellaan erikseen, jos riidanalaisesta toimesta käy pääosin ilmi toimielimen tavoittelema päämäärä (ks. mm. asia C-168/98, Luxemburg v. parlamentti ja neuvosto, tuomio 7.11.2000, Kok., s. I-9131,

62 kohta; asia C-361/01 P, Kik v. SMHV, tuomio 9.9.2003, Kok., s. I-8283, 102 kohta ja asia C-304/01, Espanja v. komissio, tuomio 9.9.2004, Kok., s. I-7655, 51 kohta).

60 Unionin tuomioistuin on myös katsonut, että SEUT 296 artiklan 2 kohdassa määrätty perusteluvelvollisuus on olennainen muotomääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, koska viimeksi mainittu koskee riidanalaisen päätöksen aineellista lainmukaisuutta (ks. vastaavasti asia C-113/00, Espanja v. komissio, tuomio 19.9.2002, Kok., s. I-7601, 47 kohta ja em. asia Ranska v. neuvosto, tuomion 50 kohta).

61 Näiden mieliin palautettujen periaatteiden mukaisesti on tutkittava, täyttääkö asetus N:o 530/2008 SEUT 296 artiklan 2 kohdassa vaaditut perusteluedellytykset.

62 Asetus N:o 530/2008 on annettu perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan perusteella. Tämän säännöksen mukaan komissio voi muun muassa omasta aloitteestaan päättää kiireellisistä toimenpiteistä kolmen edellytyksen täyttyessä. Ensinnäkin pitää olla olemassa vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meren ekosysteemille. Toiseksi tämän uhan pitää johtua kalastuksesta. Kolmanneksi mainitun uhan lopettaminen vaatii välittömiä toimia.

63 Tonnikalakannan säilyttämistä koskevan vakavan uhan olemassaolon perustelujen osalta asetuksen N:o 530/2008 ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa perustelukappaleessa palautetaan mieliin tonnikalalle vahvistettujen TAC:iden merkitys tämän kalakannan monivuotisen elvytyssuunnitelman puitteissa. Asetuksen kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, että komission tarkastajien keräämät tiedot osoittavat, että kurenuotta-aluksille myönnetyt kalastusmahdollisuudet saattoivat tulla kokonaan käytetyiksi ennen kalastuskauden normaalia päättymistä. Siitä johtuu, että komissio on noudattanut asetuksen N:o 530/2008 perusteluvelvollisuutta

tonnikalakannan säilyttämiselle Itä-Atlantilla ja Välimerellä aiheutuneen vakavan uhan olomassaolon osalta.

64 Sen perustelun osalta, että tämän kalakannan säilyttämistä koskeva uhka johtuu kurenuotta-aluksilla suoritettavista kalastustoiminnoista sekä siitä, että tämän jälkeen nämä kalasaaliit puretaan yhteisön talouden toimijoille, yhtäältä asetuksen N:o 530/2008 seitsemännestä perustelukappaleesta ilmenee, että ICCAT:n tiedekomitea on arvioinut, että näiden alusten kalastuksen liikakapasiteetti on tärkein tekijä, joka saattaa johtaa Itä-Atlantin ja Välimeren tonnikalakannan romahtamiseen.

65 Toisaalta asetuksen N:o 530/2008 kahdeksannesta perustelukappaleesta ilmenee, että komission käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että jäsenvaltiot eivät ole täysin noudattaneet vaatimuksia, jotka on vahvistettu asetuksessa N:o 1559/2007, jonka tavoitteena on tonnikalakannan elvyttäminen Itä-Atlantilla ja Välimerellä.

66 Tästä on palautettava mieliin, että jäsenvaltioille unionin säännöistä johtuvien velvoitteiden noudattaminen on ehdottoman tärkeää kalavarojen suojaamiseksi, meren biologisten varojen säilyttämiseksi ja niiden hyödyntämiseksi kestävällä perustalla sekä taloudellisesti ja sosiaalisesti tarkoituksenmukaisella tavalla (ks. kalastusvuosia 1991–1996 koskevan kiintiöjärjestelmän noudattamatta jättämisestä yhdistetyt asiat C-418/00 ja C-419/00, komissio v. Ranska, tuomio 25.4.2002, Kok., s. I-3969, 57 kohta).

67 Näiden näkökohtien perusteella asetuksen N:o 530/2008 perustelut osoittavat riittävästi, että tonnikalakannan säilyttämistä koskeva vakava uhka Itä-Atlantilla ja Välimerellä johtui kurenuotta-alusten kalastustoiminnasta sekä näiden kalasaaliiden myöhemmästä purkamisesta yhteisön talouden toimijoille.

68 Näiden toimenpiteiden toteuttamista koskevasta kiireellisyydestä asetuksen N:o 530/2008 neljännessä perustelukappaleessa palautetaan mieliin, että yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteena on kalastusalan pitkän aikavälin kannattavuus varmistamalla elävien vesiluonnonvarojen kestävä hyödyntäminen ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti. Muistutus tästä unionin tavoitteesta sekä kurenuotta-aluksille jaettujen kalastuskiintiöiden välittömästi – ainakin ennen kalastuskauden normaalia päättymistä – uhkaavan ylittämisen toteaminen ovat riittävä perustelu kiireellisyydelle, jolla komission täytyy toimia ennalta varautumisen periaatteen mukaisesti.

69 Ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on siis vastattava, että esitettyjen kysymysten tarkastelussa ei ole ilmennyt yhtään seikkaa, joka voisi vaikuttaa asetuksen N:o 530/2008 pätevyyteen SEUT 296 artiklan 2 kohdasta johtuvan perusteluvaatimuksen suhteen.

Kolmas kysymys

70 Tällä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähtökohtaisesti unionin tuomioistuimelta, onko asetus N:o 530/2008 pätemätön, koska toimenpiteillä, joista siinä säädetään, viedään yhteisön talouden toimijoilta perusteltu luottamus, joka niillä on ollut tonnikalan kalastuskiintiöiden vahvistamiseen muun muassa asetuksella N:o 446/2008.

71 On muistutettava, että oikeus vedota luottamuksensuojaan koskee jokaista yksityistä oikeussubjektia, joka on tilanteessa, jossa ilmenee, että yhteisön hallinnon vuoksi tälle on syntynyt perusteltuja odotuksia (ks. vastaavasti asia 265/85, Van den Bergh en Jurgens ja Van Dijk Food Products (Lopik) v. ETY, tuomio 11.3.1987, Kok., s. 1155, 44 kohta sekä yhdistetyt asiat C-37/02 ja C-38/02, Di Lenardo ja Dilexport, tuomio 15.7.2004, Kok., s. I-6911, 70 kohta).

72 Vakuutteluja, jotka voivat synnyttää tällaisia odotuksia riippumatta siitä muodosta, jossa ne on annettu tiedoksi, ovat täsmälliset, ehdottomat ja yhtäpitävät tiedot, jotka on saatu toimivaltaisista ja luotettavista lähteistä (ks. asia C-537/08 P, Kahla Thüringen Porzellan v. komissio, tuomio 16.12.2010, Kok., s. I-12917, 63 kohta). Tämän periaatteen loukkaamiseen ei sitä vastoin voida vedota, jollei yhteisön toimielin ole antanut asiassa täsmällisiä vakuutteluja (ks. yhdistetyt asiat C-182/03 ja C-217/03, Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomio 22.6.2006, Kok., s. I-5479, 147 kohta ja asia C-167/06 P, Komninou ym. v. komissio, tuomio 25.10.2007, 63 kohta).

73 Samoin silloin, kun huolellinen ja järkevä taloudellinen toimija voi ennakoida sellaisen yhteisön toimenpiteen toteuttamisen, joka voi vaikuttaa sen etuihin, se ei voi vedota luottamuksensuojan periaatteeseen, kun tällainen toimenpide toteutetaan (ks. em. asia Van den Bergh en Jurgens ja Van Dijk Food Products (Lopik) v. ETY, tuomion 44 kohta sekä em. yhdistetyt asiat Belgia ja Forum 187 v. komissio, tuomion 147 kohta).

74 Kuten komissio perustellusti väittää, yhteisön toimijat eivät ole saaneet komissiolta mitään vakuuttelua siitä, että niille toimitetaan kokonaisuudessaan tonnikalamäärä, josta ne ovat tehneet sopimuksia kalastajien kanssa.

75 Mahdollisuudesta toteuttaa toimenpiteitä, joilla kalastuskaudet päätetään ennen normaalia päivää, säädetään muun muassa perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdassa ja 26 artiklan 4 kohdassa. Yhteisön toimijat, jotka ostavat tonnikalaa sen kasvattamista ja lihottamista varten, eivät voi vedota luottamuksensuojaan, sillä ne voivat ennakoida, että tällaisia toimenpiteitä voidaan toteuttaa.

76 Kolmanteen kysymykseen on siis vastattava, että esitetyn kysymyksen tarkastelusta ei ilmene mitään, joka voisi vaikuttaa asetuksen N:o 530/2008 pätevyyteen, kun otetaan luottamuksensuojan periaate huomioon.

Neljäs ja viides kysymys

77 Näillä kysymyksillään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee lähtökohtaisesti unionin tuomioistuimelta, onko asetus N:o 530/2008 ristiriidassa suhteellisuusperiaatteen kanssa, kun siinä säädetään tietystä päivästä lähtien yhteisön talouden toimijoihin kohdistuvasta kiellosta hyväksyä tonnikalasaaliiden purkamista tai altaaseen panemista niiden lihottamista tai kasvattamista varten, vaikka ne olisikin pyydetty ennen tätä päivää tai kolmansien maiden lippujen alla purjehtivat alukset olisivat pyytäneet ne. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee myös asetuksella N:o 530/2008 toteutettujen toimenpiteiden soveltuvuudesta tonnikalakannan elvytyksen tavoitteen saavuttamiseen.

78 Tonnikalasaaliiden purkamiskiellon kohteena olevien tonnikalojen pyytämispäivästä asetuksen N:o 530/2008 kymmenennestä perustelukappaleesta ilmenee, että yhteisön toimijoille asetettu kielto hyväksyä kurenuotta-alusten Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä pyytämien tonnikalasaaliiden purkamista, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemista ja jälleenlaivaamista yhteisön vesillä tai satamissa, on annettu näiden kalastuskieltotoimenpiteiden tehokkuuden lisäämiseksi ja se on siis vain liitännäinen toimenpide. Näin ollen asetuksen N:o 530/2008 3 artiklaa on sen 1 ja 2 artiklan valossa luettava niin, että toimijoille asetettu kielto ei koske aluksen lipusta riippuen joko ennen 16.6. tai 23.6.2008 pyydettyjä tonnikalasaaliita, niiden purkamispäivästä riippumatta.

79 Lisäksi on muistutettava, että unionin oikeuden yleisiin oikeusperiaatteisiin kuuluva suhteellisuusperiaate edellyttää, että unionin oikeuden säännöksen tavoitteet ovat toteutettavissa siinä säädettyjen keinojen avulla ja että näillä keinoilla ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi (ks. vastaavasti asia C-210/03, Swedish Match, tuomio 14.12.2004, Kok., s. I-11893, 47 kohta ja asia C-558/07, S.P.C.M. ym., tuomio 7.7.2009, Kok., s. I-5783, 41 kohta).

80 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin lainsäätäjällä on maatalouden alalla, kalastus mukaan lukien, laaja harkintavalta, joka perustuu siihen, että sille on SEUT 40–SEUT 43 artiklassa annettu poliittisluonteisia tehtäviä. Valvoessaan toimenpiteen laillisuutta tuomioistuimen on näin ollen tutkittava ainoastaan, sisältyykö kyseessä olevaan toimenpiteeseen ilmeinen virhe, onko harkintavaltaa käytetty väärin tai onko kyseessä oleva viranomainen selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajat (ks. vastaavasti asia C-189/01, Jippes ym., tuomio 12.7.2001, Kok., s. I-5689, 80 kohta; em. asia Espanja v. komissio, tuomio 9.9.2004, 23 kohta ja asia C-535/03, Unitymark ja North Sea Fishermen's Organisation, tuomio 23.3.2006, Kok., s. I-2689, 55 kohta).

81 Kun otetaan huomioon unionin lainsäätäjällä yhteisen maatalouspolitiikan osalta, kalastus mukaan lukien, oleva laaja harkintavalta, mainitun periaatteen täytäntöönpanon edellytyksien laillisuusvalvonnassa ainoastaan esillä olevalla alalla toteutetun toimenpiteen ilmeinen soveltumattomuus toimivaltaisen toimielimen tavoitteleman päämäärän saavuttamiseksi voi vaikuttaa tällaisen toimenpiteen laillisuuteen (ks. vastaavasti em. asia Unitymark ja North Sea Fishermen's Organisation, tuomion 57 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

82 Näin ollen on unionin tuomioistuimen tehtävä tarkistaa, onko yhteisön toimijoille asetettu kielto hyväksyä kurenuotta-alusten Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 16.6. tai 23.6.2008 lähtien pyytämien

tonnikalasaaliiden purkamista, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemista ja jälleenlaivaamista yhteisön vesillä tai satamissa, ilmeisen soveltumaton.

83 Kun neuvosto antoi asetuksen N:o 1559/2007, sen tavoitteena oli panna täytäntöön ICCAT:n suosittelema tonnikalakannan elvytyssuunnitelma. Tämä elvytys on suoritettava, kuten tämän asetuksen kolmannessa perustelukappaleessa todetaan, pienentämällä asteittain suurimpia sallittuja saaliita. Viimeksi mainitut, joiden määrät vahvistetaan tämän asetuksen 3 artiklassa, jaetaan unionin ja ICCAT:n muiden sopimuspuolten välillä. Jäsenvaltioille myönnettyjen kiintiöiden noudattaminen on siis tarpeen tonnikalakannan elvyttämisen tavoitteen saavuttamiseksi. Näin ollen komission asetuksessa N:o 530/2008 kiintiöiden välittömän loppuun käyttämisen vuoksi toteuttamat kalastuskieltotoimenpiteet eivät ole ilmeisen soveltumattomia.

84 Myöskään yhteisön talouden toimijoille asetettu kielto hyväksyä kurenuotta-alusten Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä 16.6. tai 23.6.2008 lähtien pyytämien tonnikalasaaliiden purkaminen, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi paneminen ja jälleenlaivaaminen yhteisön vesillä tai satamissa, riippumatta siitä, minkä lipun alla purjehtivat alukset ovat ne pyytäneet, ei ole ilmeisen soveltumaton siltä osin kuin tämän kiellon avulla on myös mahdollista saavuttaa TAC:iden noudattamisen tavoite; näiden pienentäminen mahdollistaa pitkällä aikavälillä tonnikalakannan elpymisen.

85 Neljänteen ja viidenteen kysymykseen on siis vastattava, että esitettyjen kysymysten tarkastelusta ei ole tullut esiin mitään, joka voisi vaikuttaa asetuksen N:o 530/2008 pätevyyteen, kun otetaan suhteellisuusperiaate huomioon.

Kuudes kysymys

86 Tällä kysymyksellään ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta lähtökohtaisesti, onko asetus N:o 530/2008 pätemätön siitä syystä, että siinä ei tehdä eroa yhtäältä Espanjan lipun alla purjehtivan tai tähän jäsenvaltioon rekisteröidyn kurenuotta-aluksen (jäljempänä espanjalaiset alukset) ja Maltan, Kreikan, Ranskan, Italian ja Kyproksen lipun alle purjehtivien alusten (jäljempänä muut alukset) välillä, eikä toisaalta näiden kuuden jäsenvaltion ja muiden jäsenvaltioiden alusten välillä, ja että se merkitsee näin ollen EY 12 artiklan vastaista kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää.

87 On täsmennettävä, että asetus N:o 530/2008 koskee vain tonnikalaa kalastavia kurenuotta-aluksia eikä tonnikalan kalastamista muilla kalastusmenetelmillä, erityisesti käsiteollisilla menetelmillä.

88 Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen noudattaminen edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tilanteita ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tilanteita kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti perustella (ks. mm. asia C-44/94, Fishermen's Organisations ym., tuomio 17.10.1995, Kok., s. I-3115, 46 kohta; yhdistetyt asiat C-87/03 ja C-100/03, Espanja v. neuvosto, tuomio 30.3.2006, Kok., s. I-2915, 48 kohta ja asia C-141/05, Espanja v. neuvosto, tuomio 8.11.2007, Kok., s. I-9485, 40 kohta).

89 Aluksi on todettava, että jäsenvaltiot, joita asetus N:o 530/2008 ei koske, olivat eri tilanteessa kuin muut jäsenvaltiot. Vuonna 2008 niiden jäsenvaltioiden, joita kyseinen asetus ei koske, lipun alla purjehtivilla kurenuotta-aluksilla ei ollut asetuksen N:o 1559/2007 12 artiklan 1 kohdan perusteella lupaa kalastaa tonnikalaa Itä-Atlantilla ja Välimerellä.

90 Asetuksessa N:o 530/2008 tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta komissio antoi espanjalaisille aluksille luvan kalastaa tonnikalaa Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä, säilyttää sitä aluksessa, panna se altaaseen lihotusta ja kasvattamista varten, jälleenlaivata, siirtää sekä purkaa se 23.6.2008 asti, kun taas muilta aluksilta nämä toiminnat oli kielletty 16.6.2008 lähtien.

91 Tällä samalla asetuksella komissio antoi yhteisön toimijoille luvan hyväksyä espanjalaisten alusten tällä vyöhykkeellä pyytämän tonnikalan purkaminen, altaaseen paneminen lihotusta tai kasvatusta varten ja jälleenlaivaaminen 23.6.2008 asti, kun taas nämä toiminnat oli kielletty muiden alusten pyytämän tonnikalan osalta 16.6.2008 lähtien.

92 Asetuksessa N:o 530/2008 siis kohdeltiin eri tavoin näitä kahta alusluokkaa sen mukaan, minkä valtion lipun alla ne purjehtivat tai mihin valtioon ne oli rekisteröity, sekä yhteisön toimijoita sen mukaan, olivatko ne toimineet espanjalaisten alusten kanssa vai eivät. On tarkistettava, onko olemassa objektiivisia syitä, jotka oikeuttavat tämän erilaisen kohtelun.

93 Eri tapauksille ominaiset seikat ja tapauksien rinnastettavuus on muun muassa määritettävä ja niitä on arvioitava unionin sen toimen kohteen ja päämäärän valossa, jolla kyseinen erottelu otetaan käyttöön (ks. analogisesti asia C-127/07, Arcelor Atlantique ja Lorraine ym., tuomio 16.12.2008, Kok., s. I-9895, 26 kohta ja asia C-356/09, Kleist, tuomio 18.11.2010, Kok., s. I-11939, 34 kohta).

94 Asetus N:o 530/2008 on annettu perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan perusteella. Kuten tämän tuomion 62 kohdassa on palautettu mieliin, tämän säännöksen mukaan komissio voi muun muassa omasta aloitteestaan toteuttaa kiireellisiä toimenpiteitä kolmen edellytyksen täyttyessä. Ensinnäkin pitää olla olemassa vakava uhka elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämiselle tai meren ekosysteemille. Toiseksi tämän uhan pitää johtua kalastuksesta. Kolmanneksi mainitun uhan lopettaminen vaatii välittömiä toimia. Viimeksi mainitun kohdan osalta perusasetuksen 7 artiklan 3 kohdassa täsmennetään, että näitä kiireellisiä toimenpiteitä sovelletaan välittömästi.

95 Kun komissio toimii perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan perusteella, se noudattaa näin ollen tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti ”ennalta varautumisen periaatetta toteuttamalla toimenpiteitä, jotka on tarkoitettu suojelemaan ja säilyttämään elollisia vesiluonnonvaroja”, mikä on tämän säännöksen mukaan asianmukainen keino yhteisen kalastuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi.

96 Perusasetuksen 7 artiklan mukaisten toimenpiteiden toteuttamisessa erilainen kohtelu voi olla perusteltua, jos sen avulla on mahdollista saavuttaa elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisen tai meren ekosysteemien suojelun tavoite.

97 Komissio on asetuksen N:o 530/2008 osalta katsonut, että oli olemassa vakava uhka tonnikalakannan säilyttämiselle tässä asetuksessa tarkoitetulla merivyöhykkeellä ja että tämä uhka johtui kurenuotta-aluksilla harjoitetusta kalastustoiminnasta. Mainitun asetuksen seitsemännestä perustelukappaleesta ilmenee, että yhtäältä

kurenuotta-aluksilla on liikakapasiteettia ja että toisaalta kunkin aluksen pyyntikapasiteetti on niin suuri, että TAC voidaan saavuttaa tai ylittää hyvin nopeasti.

98 Perustellakseen kieltotoimenpiteen eri voimaantulopäivää espanjalaisille aluksille komissio on väittänyt, että niiden pienen lukumäärän vuoksi nämä alukset eivät ylitä niille ennen 23.6.2008 myönnettyä pyyntikiintiötä, kun taas tällainen riski oli olemassa 16.6.2008 lähtien muiden alusten osalta niiden suuren lukumäärän vuoksi.

99 Kuten komissio on perustellusti todennut, se ei ollut lopettanut tonnikalan kalastustoimintaa perusasetuksen 26 artiklan 4 kohdan perusteella, koska tällaisen toimenpiteen edellytyksenä on, että jäsenvaltiolle myönnetty kiintiö on käytetty loppuun, mistä ei ollut kyse nyt esillä olevassa asiassa. Päämääränä oli yksinkertaisesti lopettaa tietynlainen kalastus eli kurenuotta-aluksilla suoritettava kalastus, vaikka jäsenvaltioille myönnettyä kiintiötä ei vielä ollut täytetty.

100 Unionin tuomioistuimelle esitettyjen selitysten perusteella ei vaikuta siltä, että on olemassa objektiivisia eroja kurenuotta-alusten välillä sen jäsenvaltion perusteella, jonka lipun alla ne purjehtivat tai jonne ne ovat rekisteröityneet, niiden tonnikalan pyyntikapasiteetissa ja niiden tämän kalakannan loppuun käyttämiseen kohdistuvassa vaikutuksessa. Ei ole osoitettu tai edes väitetty, että espanjalaiset alukset eroaisivat tältä osin muista tällä asetuksella tarkoitetuista aluksista.

101 Näin ollen on niin, että vaikka komissio toteaakin, ettei se ole määrännyt kieltotoimenpiteistä sen vuoksi, että jäsenvaltioille jaetut kiintiöt ovat vaarassa tulla loppuun käytetyiksi, on todettava, että espanjalaisiin aluksiin kohdistuvien kieltotoimenpiteiden

voimaantulon lykkääminen 23.6.2008 asti perustuu vain kiintiöiden loppuun käyttämisen riskiin, vaikka kyse onkin vain näille aluksille myönnetyistä kiintiöistä. Tästä lykkäämisestä johtuva erilainen kohtelu näyttää siis perustuvan vain näiden alusten lukumäärään ja niille myönnetyn tonnikalan pyyntikiintiön väliseen suhteeseen.

102 Näistä seikoista johtuu, että vaikka komissio pyrki toimillaan estämään tonnikalakannan loppumisen Itä-Atlantilla ja Välimerellä ja vaikka se kohteli eri tavoin muiden kalastuslaivastojen kurenuotta-aluksia niiden tonnikalakannan loppuunkäyttämiskapasiteetin perusteella, kuten edellä tämän tuomion 97 kohdassa on todettu, se lykkäsi kieltotoimenpiteiden voimaantulopäivää 23.6.2008 asti espanjalaisten alusten osalta yksinomaan niiden teoreettisen pyyntikiintiön saavuttamiskapasiteetin perusteella eikä niiden todellisen tonnikalan pyyntikapasiteetin perusteella.

103 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 125 kohdassa, komission kirjallisista huomautuksista ilmenee, että jokaisen jäsenvaltion kiintiö on jaettu kunkin jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai kyseiseen jäsenvaltioon rekisteröityjen alusten määrällä. Vuonna 2008 tonnikalan kalastamiseen Itä-Atlantilla ja Välimerellä hyväksytyt kurenuotta-alukset jakautuivat seuraavasti: yksi Kyprokselta, neljä Maltalta, kuusi Espanjasta, 16 Kreikasta, 36 Ranskasta ja 68 Italiasta. Yli 24 metriä pitkien alusten aluskohtainen kiintiö oli 110–120 tonnia ranskalaisille aluksille, 52 tonnia italialaisille kurenuotta-aluksille ja 251–352 tonnia espanjalaisille kurenuotta-aluksille.

104 Komissio on myös selittänyt istunnossa, että espanjalaiset alukset kalastavat olennaisin osin Baleaarien vyöhykkeellä ja ne aloittavat kalastuskautensa viikon muiden alusten jälkeen. Komissio on kuitenkin tukenut väitteitään ainoastaan sen kirjallisten huomautusten liitteessä 6 olevalla asiakirjalla. Tästä asiakirjasta ilmenee yhtäältä, että espanjalaiset alukset ovat pyytäneet tonnikalaa Baleaarien vyöhykkeellä ainakin

27.5.2008 lähtien, ja toisaalta, että ranskalaiset alukset kalastivat samalla vyöhykkeellä ja samalla kaudella ja että espanjalaisten alusten tilanne ei näin ollen ollut erityinen.

105 Tästä on todettava, että asetuksen N:o 1559/2007 5 artiklan 2 kohdassa kielletään tonnikalan kalastus kurenuotta-aluksilta Itä-Atlantilla ja Välimerellä 1.7.–31.12., ilman että olisi säädetty espanjalaisia aluksia koskevasta poikkeuksesta niiden kalastuskauden myöhäisen alkamisen vuoksi.

106 Kaikista näistä seikoista seuraa, ettei ole osoitettu, että espanjalaiset alukset olivat objektiivisesti erilaisessa tilanteessa kuin muut asetuksessa tarkoitetut alukset niin, että olisi ollut perusteltua lykätä niiden osalta kieltotoimenpiteiden voimaan tuloa 23.6.2008 asti tonnikalakannan suojelemiseksi paremmin Itä-Atlantilla ja Välimerellä.

107 Näin ollen on niin, että vaikka komissio toimi perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan perusteella tarkoituksenaan lopettaa kurenuotta-alusten toiminnasta johtuva tonnikalakannan heikkenemisen uhka Itä-Atlantilla ja Välimerellä, se lykkäsi 23.6.1008 asti kalastuskieltotoimenpiteiden voimaantulon ainoastaan espanjalaisten alusten osalta, ilman että tämä lisämääräaika olisi objektiivisesti perusteltua tavoitellun päämäärän kannalta.

108 Näin tehdessään komissio on kohdellut eri tavoin espanjalaisia aluksia ja muita aluksia, ilman että tämä erilainen kohtelu olisi objektiivisesti perusteltua. Tästä seuraa, että tämä syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen vaikuttaa asetuksen N:o 530/2008 pätevyyteen siltä osin kuin espanjalaisille aluksille on annettu lupa kalastaa tonnikalaa

16.6.2008 jälkeen ja säilyttää näitä tonnikaloja aluksella, panna ne altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi, jälleenlaivata, siirtää tai purkaa ne aluksesta.

109 Yhteisön toimijoista asetuksen N:o 530/2008 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut toimijat olivat tehneet tonnikalan ostosopimuksia espanjalaisten alusten kanssa ja olivat voineet hyväksyä näiden alusten 16.6.2008 ja 23.6.2008 välillä pyytämän tonnikalan purkamisen, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi panemisen sekä jälleenlaivaamisen.

110 Sitä vastoin saman asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimijoiden, jotka, kuten AJD Tuna, olivat tehneet tällaisia sopimuksia muiden alusten kanssa, on täytynyt kieltäytyä näistä toimista näiden alusten 16.6.2008 lähtien pyytämien tonnikalojen osalta. Näitä kahta yhteisön toimijoiden luokkaa on kohdeltu eri tavoin ja tämä erilainen kohtelu on suora seuraus espanjalaisten alusten hyväksi koituneesta perusteettomasta erilaisesta kohtelusta.

111 Espanjalaisten alusten kanssa sopimuksia tehneiden yhteisön toimijoiden mahdollisuus hyväksyä näiden alusten 16.6. ja 23.6.2008 välisenä aikana pyytämien tonnikalojen purkaminen, altaaseen lihotettavaksi tai kasvatettavaksi paneminen sekä jälleenlaivaaminen ei ole perusteltua, koska nämä talouden toimijat ovat objektiivisesti samanlaisessa tilanteessa kuin muut toimijat.

112 Tämä syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen vaikuttaa asetuksen N:o 530/2008 pätevyyteen siltä osin kuin yhteisön toimijat, jotka olivat tehneet espanjalaisten alusten kanssa tonnikalan ostosopimuksia, ovat voineet jatkaa toimintojaan 16.6.2008 lähtien pyydettyjen tonnikalojen osalta näiden alusten tämän päivän jälkeisen pyyntiluvan vuoksi.

113 Kuudenteen kysymykseen on siis vastattava, että asetus N:o 530/2008 on pätemätön siltä osin kuin perusasetuksen 7 artiklan 1 kohdan perusteella annetut kiellot ovat voimassa 23.6.2008 lähtien espanjalaisten alusten ja niiden kanssa sopimuksia tehneiden yhteisön toimijoiden osalta, samalla kun nämä kiellot ovat voimassa 16.6.2008 lähtien muiden alusten ja niiden kanssa sopimuksia tehneiden yhteisön toimijoiden osalta, ilman että tämä erilainen kohtelu olisi objektiivisesti perusteltua.

114 Kuudenteen kysymykseen annetun vastauksen perusteella kymmenenteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

115 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Esitettyjen kysymysten tarkastelusta ei ole ilmennyt mitään, mikä vaikuttaisi Atlantin valtamerellä pituuspiirin 45° läntistä pituutta itäpuolella sekä Välimerellä kalastavia kurenuotta-aluksia koskevista kiireellisistä toimenpiteistä 12.6.2008 annetun komission asetuksen (EY) N:o 530/2008 tai elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20.12.2002 annetun neuvoston asetuksen

(EY) N:o 2371/2002 7 artiklan 2 kohdan pätevyyteen, kun otetaan huomioon kontradiktorisen menettelyn periaate ja tehokkaan oikeussuojan periaate.

2) Esitettyjen kysymysten tarkastelusta ei ole ilmennyt mitään, mikä vaikuttaisi asetuksen N:o 530/2008 pätevyyteen, kun otetaan huomioon SEUT 296 artiklan 2 kohdasta johtuva perusteluvelvollisuus, luottamuksensuojan periaate ja suhteellisuusperiaate.

3) Asetus N:o 530/2008 on pätemätön siltä osin kuin siinä asetuksen N:o 2371/2002 7 artiklan 1 kohdan perusteella säädetyt kiellot ovat voimassa 23.6.2008 lähtien espanjalaisten alusten ja niiden kanssa sopimuksia tehneiden yhteisön talouden toimijoiden osalta, samalla kun nämä kiellot ovat voimassa 16.6.2008 lähtien Maltan, Kreikan, Ranskan, Italian ja Kyproksen lipun alla purjehtivien taikka näihin jäsenvaltioihin rekisteröityjen alusten ja niiden kanssa sopimuksia tehneiden yhteisön toimijoiden osalta, ilman että tämä erilainen kohtelu olisi objektiivisesti perusteltua.

Allekirjoitukset